

ЕДИН ПЪРВОКЛАСНИК ПИТА

След мразовитите дни и общата потиснатост, с която ни белязва студът, този 19-ти февруари изведнъж напълни улиците с хора и слънцето отвори позабравени усмивки. Дори видяхме една възрастна жена да продава кокичета, докато вървахме към паметника на Васил Левски, хванати за ръка – баба и внуче. Той стана ученик точно през същата тази учебна година, в която предстоеше аз да изпратя поредните абитуриенти на бал, трепетно да очаквам резултатите от матурата им и да се пенсионирам.

* * *

Бабо, нали когато са обесили Левски, е било люта зима и дори псета и вълци са виели около бесилото? А сега не е така. Татко казва, че сега всичко е различно. И каза да те слушам, ама да знам, че сега е различно.

...

Сега има трамваи, а някога е имало вълци, нали? А псета пак си има.

...

Толкова много хора до паметника с големи букети, а ние идваме само с едни кокичета. Е, нищо, нали ти искаше да зарадваме бабата, като ги купим. Тя защо не ни върна ресто? Госпожата в училище каза, че всички трябва да уважаваме героите си. Бабата, ако знаеше, че ще ги носим на паметника на Левски, щеше ли да ни ги даде без пари? Или поне да ни върне ресто, а ние нямаше да го вземем.

...

Левски, нали е герой, защото е дал живота си за свободата. Така казват всички, само Митко от нашия клас мисли, че това е глупост. Знаеш ли какво казва той – да се биеш за някаква си свобода и да умреш, било много тъпо, защото после няма да си жив и няма да видиш сам свободата и щели да те забравят.

...

Е, да, дори и да не те забравят, пак си правят каквото си искат, само си служат с името ти, татко така казва. Той много се ядосва, като гледа телевизия и казва, че изопачават Левски. Какво значи да изопачаваш, да правиш наобратно ли? Теб изопачавали ли са те?

...

А Левски защо е спял през зимата на студено в една воденица и е бил гладен, нали са събирали пари за оръжие... можело е поне да не стои гладен. Но е бил честен и е бил герой! По телевизията казаха, че някой откраднал парите, събирани за лечение на едно

дете. Това Левски никога нямаше да го направи. Затова татко казва, че сега всичко е различно, нали?

...

И пак по телевизията видях едни деца, дори по-големи от мен, питаха ги знаят ли кой е Левски, а те не знаеха. Знаеха кой е Азис. Това е много срамно, нали ?

...

И да си предател е срамно. Защо са го предали, нали всички са го обичали ? Обаче предателят му е останал жив, а Левски – не. Нали най-важно е да си жив, Митко така казва, другото няма значение?

...

Ти казваш , че е хубаво да има и такива хора – с големи букети и с костюми, но най-хубавото е това, че пред паметника на Левски има и такива като нас с теб. Ако беше студено и имаше вълци, щяхме ли да дойдем?

...

Да, винаги ми казваш, че трябва да открием каква е поуката.

...

Добре, поуците са много.

Хубаво е да купиш кокичета от една баба, защото не е важно колко голям е букетът, а да е от сърце и всички цветя са хубави.

Предателството е много, много лошо нещо, то е като това да знаеш кой е Азис, а да не знаеш кой е Левски.

Няма да споря с Митко и няма да обръщам внимание какво казва.

Ще гледам телевизия заедно с татко, той е голям и умен.

Левски е герой и не е забравен.

Ще гледам хората в очите, но нека, като се прибираме сега, докато сме в метрото, да си гледам в смартфона. Може ли?

* * *

На мястото на многоточията са моите отговори. Те дълго ще се сблъскват с гласа на Митко и с посланията на телевизиите. Дано моят първокласник запомни букетчето с кокичета.

Ако се опитате да отговорите на въпросите му, ще разберете, че не е лесно. Не е лесно, защото „сега всичко е различно“.

И това „различно“ има нужда от въпроси. И от отговори.

Сега.